

[Justitsministeren.]

fej, for jeg tror slet ikke, det er tilfælde, der overhovedet har været inddraget i efterretningstjenestens arbejde, men det kan jeg naturligvis først sige nærmere, hvis jeg kan få en konkret klage over dem.

Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var helt retfærdig mod mig i sin kritik af, hvilken slutning jeg kunne drage af den stikprøvekontrol, jeg på det ærede medlems opfordring havde ulejligen mig med. Det drejede sig om den adresse på 4 500 medlemmer, overfor hvilken det ærede medlem forleden dag spurgte mig, om ikke jeg kunne tænke mig at foretage en stikprøvekontrol. Jeg foretog en sådan kontrol, og det fremgår af, hvad jeg sagde forleden dag, at jeg ikke mener, en sådan kontrol kan være særlig oplysende. Men jeg har altså foretaget en stikprøvekontrol med hensyn til de 4 500 underskrivere og har derved fået bekræftet, at det forholder sig, som det var blevet sagt mig, og som jeg har refereret, at der „ingen registrering har fundet sted på grundlag af denne adressers underskrifter.“ Man kan ikke forlange mere af mig, end at jeg netop foretager stikprøver, og hvis disse stikprøver viser, at der ikke er sket nogen registrering på grundlag af denne adresse, er det, jeg må slutte, at det forholder sig, som det har været sagt mig, nemlig at der ikke har været foretaget nogen registrering på dette grundlag.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det fremgår af, hvad den højtærede justitsminister nu har sagt, at den pågældende embedsmand, der fik sagen draget frem, af direktør Schoch, altså i forvejen har befundet sig i de hemmelige kartoteker. Man må så rejse det spørgsmål: Hvorfor var han der? Den højtærede justitsminister falder nu tilbage på sin korte bemærkning af 31. oktober og siger, at hun ikke har udtalt noget andet i går. Jeg må — med formandens tilladelse — citere, hvad justitsministeren sagde den 31. oktober, det er sp. 595:

„Såvidt jeg ved, foretager politiet i sager, der vedrører straffelovens kapitler XII og XIII, altså de såkaldte femte-kolonnelovssager, ikke andet, end hvad der må være nødvendigt til politimæssig efterforskning på samme måde som i andre kriminelle sager.“

Vil justitsministeren bestride, at folk, der har skrevet under på adresser for fred og mod Atlantpagt, eller folk, som intet kriminelt har begået, men som er medlem af visse partier, eller folk, som har udtalt sig imod Atlantpagten og regeringens udenrigspolitik, alene derfor er blevet registreret i politiets hemmelige kartoteker? Det vil og det kan ministeren ikke. Men ministeren sagde den 31. oktober, at man kun registrerer folk på samme måde, som det sker i andre kriminelle sager. Hvornår er det blevet kriminelt at være medlem af et lovligt parti her i landet, og hvornår er det blevet kriminelt at have en anden mening end regeringen om den udenrigspolitik, Danmark burde føre?

Må jeg gøre opmærksom på, at der før krigen, før tyskernes indmarch i Danmark, var 80 000 navne i politiets hemmelige kartoteker. Må jeg gøre opmærksom på, at det efter alt, hvad der er kommet frem, er tydeligt, at en væsentlig del af de oplysninger, der fandtes i dette omfattende kartotek, går igen på de pågældendes kartotekskort eller de pågældendes charteks, og det viser altså, at de har overlevet tysker-tiden. Man kan så forestille sig, hvor fantastisk mange der må være registreret nu, når tallet før den 9. april 1940 var 80 000.

Den redegørelse, jeg her har fået, er ikke tilfredsstillende, og jeg må måske drage en sag ind i diskussionen: Hvilken forbindelse eksisterer mellem politiets efterretningstjeneste og kartoteker og amerikanernes efterretningstjeneste og kartoteker? Der foreligger adskillige konkrete beviser på et intimt samarbejde. Det er sådan, at f. eks. en liste over et rejseselskab, der havde været i Bulgarien, er blevet taget af det danske politi, og senere er den dukket op hos amerikanerne, og det er vidnefast, at amerikanerne har besiddet den. Vi har aldrig fået nogen forklaring på, hvordan dette kan ske, men jeg synes, man burde have at vide, hvilken garanti danske borgere, der intet har begået, og om hvem der ikke foreligger noget kriminelt, har for, at de ikke havner i politiets hemmelige kartoteker.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Den højtærede justitsminister udtalte sig ikke om et spørgsmål, som jeg også havde fremdraget, nemlig hvorfor egentlig personer, der har været